

รายงาน

การอบรมเสริมสร้างจริยธรรมของครูและบุคลากรทางการศึกษา

ประจำปีการศึกษา 2566

โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓
สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

การฝึกอบรม เสริมสร้างจริยธรรมของครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕ มีจุดประสงค์เพื่อให้บุคลากรได้ตระหนักรู้ถึงการสร้างจิตสำนึกให้มีคุณธรรม จริยธรรม และปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งมีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์วัฒนธรรมค่านิยม ด้วยการสร้างจิตสำนึกในการเป็นข้าราชการที่ดีมีจิตสาธารณะมีความเป็นธรรม โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

เอกสารการเสริมสร้างจริยธรรมของครูและบุคลากรทางการศึกษาเล่มนี้เป็นการสรุปกิจกรรมการดำเนินงานต่าง ๆ ของข้าราชการครูและบุคลากรในโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕ ในการขับเคลื่อนจริยธรรม และการเสริมสร้างจริยธรรมของครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2566

โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ส่วนที่ 1 บทนำ	1
ส่วนที่ 2 เสริมสร้างจริยธรรมของครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำปีการศึกษา 2566	5
1. กิจกรรมถวายความจงรักภักดีเนื่องในวันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษา พระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว	7
2. กิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนา	8
3. กิจกรรมจิตอาสาพัฒนาโรงเรียน	9
4. กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาจิต เจริญปัญญา	10
5. กิจกรรมรณรงค์ต่อต้านการสูบบุหรี่	11
6. กิจกรรมอบรมพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา	12
7. กิจกรรมงานจิตอาสาและการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม	13

ส่วนที่ 1

บทนำ

ความหมายและลักษณะของคุณธรรมและจริยธรรม

โสเครตีส (Socrates อ้างถึงใน ปรีชา เศรษฐวิธาน, 2523, หน้า 67 – 69) ได้นำแนวคิดของนักปราชญ์ที่ให้ความชัดเจนเกี่ยวกับความหมายจากคุณธรรมไว้ว่า คุณธรรม คือ ความรู้ ซึ่งได้ขยายความไว้ว่า ถ้าบุคคลรับรู้และเข้าใจถึง ธรรมชาติของความจริง ๆ แล้วเขาจะไม่พลาดจากการกระทำความดีแน่ เขาจะไม่ทำความชั่ว เพราะความไม่รู้ทำให้เขาต้องทำความชั่ว ซึ่งต่อมาอริสโตเติล ซึ่งเป็นสานุศิษย์ของท่านได้กล่าวแก้ว่า ที่ว่าผู้รู้ย่อมไม่ทำผิดนั้นยังรับรองกันไม่ได้ เพราะคนเรายังมีอารมณ์ มีกิเลสอยู่และกล่าวว่าคุณธรรมย่อมเป็นจริงในตัวเองไม่ขึ้นอยู่กับความรู้หรือความเข้าใจผิดหรือเข้าใจถูกของใคร แต่ความรู้ยังมีความสัมพันธ์กับการกระทำ เพราะการกระทำความดีบางครั้งต้องอาศัยตนเองและบุคคลอื่น นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการทำความดี

เพลโต (Plato อ้างถึงใน ปรีชา เศรษฐวิธาน, 2523, หน้า 67-69) ได้แสดงทรรศนะเกี่ยวกับคุณธรรมไว้ว่า มนุษย์ทุกคนโดยธรรมชาติแล้วมักแสวงหาแต่สิ่งที่ดีหรือหาสิ่งต่าง ๆ ใน อันที่จะเพิ่มพูนสิ่งที่มีอยู่เป็นอยู่แล้วให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นและมนุษย์ก็ตกอยู่ในกฎนี้ด้วย เมื่อวิญญานได้บรรลุถึงความสมบูรณ์โดยธรรมชาติแล้วการปฏิบัติที่ดีตามหน้าที่ของวิญญานที่เรียกว่า “คุณธรรม” ซึ่งคุณธรรม คือ ความรู้ คุณธรรมไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในบุคคลโดยฉับพลันหรือ โดยบังเอิญ มนุษย์ไม่สามารถปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบถ้าหากเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร ทำเพื่ออะไร ทำอย่างไร คุณธรรมทุกอย่างต้องเกิดจากความรู้และไม่ใช่ความรู้ที่เป็นทฤษฎี หากแต่เป็นความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติ คุณธรรมที่สำคัญมี 4 ประการ ได้แก่ ความฉลาด (wisdom) ความยุติธรรม (justice) ความกล้าหาญ (courage) และความรู้จักประมาณ (temperance) ซึ่งขยายความได้ดังนี้

1. ความฉลาดหรือปัญญา บุคคลผู้มีความรู้คุณธรรมย่อมกระทำ กิจกรรมทุกอย่างด้วยเหตุผลเสมอหรืออีกนัยหนึ่งว่า กิจกรรมที่มีเหตุผลย่อมประกอบด้วย คุณธรรม ด้วยเหตุนี้ปัญญาจึงเป็นรากฐานของคุณธรรมทั้งหมด

2. ความยุติธรรม เป็นคุณธรรมทางสังคมที่ได้รวบรวมเอาคุณธรรมอื่น ๆ เข้าไว้ด้วย เช่น ความรัก ความกล้าหาญ ความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดี การท าหน้าที่ การรักษาสัญญา ฯลฯ ความฉลาดอย่างเดียวสามารถทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปได้ ความยุติธรรมทำทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปตามความต้องการอย่างแท้จริง ซึ่งตัดสินโดยเหตุผล ความกล้าหาญท าให้เรายืนหยัดที่จะท าสิ่งที่ฉลาดและยุติธรรม ไม่ว่าจะมีความอุปสรรคใด ๆ และความรู้จักประมาณ รวมถึงความซื่อสัตย์ ความเชื่อมั่น มาช่วยประสานต่าง ๆ ของจิตใจให้กลมกลืนไปกับเหตุผล

3. ความกล้าหาญ เป็นคุณธรรมที่สำคัญมากในการดำรงชีวิตของคน ที่จำเป็นในการป้องกันชีวิตของเราให้หลุดพ้นจากสิ่งชั่วร้าย ในความหมายของความกล้าหาญนี้ได้ รวมเอาทั้งความกล้าหาญและความอดทนไว้ด้วย ผู้ที่กล้าหาญเท่านั้นที่จะไม่ตกเป็นทาสของสิ่งชั่วร้ายที่จะทำให้เสียคน ผู้ที่กล้าหาญเท่านั้นจะเอาชนะศัตรูและอุปสรรคได้ มนุษย์ต้องการความกล้าหาญที่มีระดับแตกต่างกัน ตามสถานที่ ตามสถานการณ์ เช่น ทหาร ต้องการความกล้าหาญทางร่างกายในสถานการณ์สงคราม ครู นักการศึกษาอาจจะต้องใช้ความกล้าหาญทางด้านศีลธรรมมากกว่า เป็นต้น

4. ความรู้จักประมาณ มีลักษณะคล้าย ๆ และควบคู่กับความกล้าหาญ ถ้าคนใดมีคุณธรรมข้อนี้ก็มักจะรอดพ้นจากสิ่งชั่วร้ายทั้งหลายได้ ความรู้จักประมาณ หมายถึง การหลีกเลี่ยงจากสิ่งชั่วร้ายจากประสาทสัมผัสหรือความเพลิดเพลินทางวุฒิปัญญา ผู้รู้จักประมาณ คือ ผู้ที่สามารถควบคุมประสาทสัมผัสของเขาได้ ความรู้จักประมาณเป็นระเบียบวินัยในตนเอง และตรงข้ามกับคำว่า การขาดความพอดี

คุณธรรม หมายถึง กฎ (rule) สำหรับการประเมินพฤติกรรมนี้มีลักษณะไม่แตกต่างจากกฎทางภาษาที่เรียกกันว่าไวยากรณ์ กฎเหล่านี้เกิดจากการเรียนรู้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมถือว่าการตัดสินใจทางคุณธรรมเป็นกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับความถูกต้องของการกระทำตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่แต่ละคนคิดว่าเกี่ยวข้องกับกฎเกณฑ์ที่อาจเข้ามาเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจนี้มีจำนวนมาก เช่น คำนี้ถึงลักษณะของผู้กระทำว่าเป็นอย่างไร เป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ มีสติดีเพียงใด คำนี้ถึงลักษณะของพฤติกรรมและผลที่เกิดตามมาทั้งในระยะสั้นและระยะยาวว่าเป็นอย่างไร คำนี้ถึงสภาพแวดล้อมของการกระทำ นั้น ๆ ว่าเป็นอย่างไร คำนี้ถึงความรู้สึกของผู้กระทำผิดว่าได้รับรู้สำนึกผิดหรือยัง ถึง จำนวนบุคคลและประเภทบุคคลต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบกระเทือนจากการกระทำ และคำนี้ถึงปัจจัยอื่น ๆ อีกเป็น จำนวนมาก กฎเกณฑ์การตัดสินใจเหล่านี้เกิดจากการเรียนรู้ทั้งที่เรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรง เรียนรู้ด้วยการสังเกต และเรียนรู้จากคำบอกของบุคคลอื่น ๆ ในสังคม ประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ได้รับ ทำให้คนเราเกิดความเข้าใจว่าการตัดสินใจพฤติกรรมหนึ่ง ๆ ต้องคำนึงถึงเกณฑ์อะไรบ้าง และจะให้น้ำหนักเกณฑ์เหล่านี้ได้อย่างไร พฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมมีแตกต่างกันมากมาย ดังนั้น ในการตัดสินใจความถูกต้องของพฤติกรรมต่าง ๆ จึงใช้เกณฑ์ที่แตกต่างกัน เนื่องจากความสามารถในการคิดและประสบการณ์ยังจำกัดอยู่มาก ดังนั้นการตัดสินใจทางจริยธรรมจึงจำกัดในเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งเพียงเกณฑ์เดียว และมักจะเป็นเกณฑ์ที่มีความเป็นรูปธรรมที่เข้าใจง่าย ๆ เช่น เด็กเมื่อเติบโตขึ้นสามารถคิดได้ดีขึ้นและมีประสบการณ์มากขึ้นก็สามารถเรียนรู้เกณฑ์การตัดสินใจเพิ่มมากขึ้น สามารถเรียนรู้เกณฑ์การตัดสินใจเพิ่มมากขึ้นซับซ้อนมากขึ้น และสามารถที่จะนำเกณฑ์ต่างๆเหล่านี้มาพิจารณาตัดสินใจพร้อมๆกัน

จริยธรรม (Moral philosophy) เป็นหนึ่งในวิชาหลักของวิชาปรัชญา ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับความดีงามทางสังคมมนุษย์ จำแนกแยกแยะว่าสิ่งไหนถูกและสิ่งไหนผิด หากจะอธิบายอย่างง่าย ๆ แล้วจริยธรรมหมายถึงการแยกสิ่งถูกจากผิด ดีจากเลว

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, หน้า 164) ได้ให้ความหมายของจริยธรรมว่าหมายถึง การพิจารณาตัดสินใจประพจน์หรือกระทำ โดยอาศัยหลักของค่านิยมและหลักศีลธรรม เมื่อพบสถานการณ์ หนึ่งสถานการณ์ใด นั่นคือจริยธรรมเป็นการแสดงพฤติกรรมของคน เมื่อพบสถานการณ์หนึ่งการใช้คำ ภาษาอังกฤษกับคำว่าจริยธรรมไม่ตรงกัน กล่าวคือในภาษาอังกฤษจะปรากฏคำว่า morality และคำว่า Ethics ที่ตรงกับคำว่าจริยธรรม สำหรับในการใช้ศัพท์ทั้ง 2 คำนี้นั้น ศูนย์ส่งเสริม

สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์กรมหาชน) ได้สรุปการประชุมเสวนาการวิจัยเพื่อพัฒนา คุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยโดยการเสวนาของ ดวงเดือน พันธุนาวิน (2548, หน้า 8) ได้ให้ ความเข้าใจใน เรื่องนี้ว่าในวิชาการสากล จริยธรรม มาจากคำว่า morality ไม่ใช่มาจากคำว่า ethics ถ้ามาจากคำว่า morality มาจากสายจิตวิทยา ถ้ามีคำว่า ethics ส่วนใหญ่จะมาจากสาขาปรัชญา morality จะเป็นสิ่งที่ ครอบคลุมไม่ใช่เฉพาะคุณธรรมจริยธรรมของกลุ่มคนของสังคมมนุษย์เท่านั้น แต่จะขึ้นถึงระดับจักรวาล และ ระดับ cosmic ด้วยคือเหนือโลกขึ้นไปอีก จริยธรรม หมายความว่า ระบบการทำความดีละเว้นความชั่ว ระบบ นี้ก็เหมือนกับ การใช้ที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ก็เป็นเรื่องของ system ระบบหมายถึง input process และ output สรุปจริยธรรม คือ คำว่า Morality ซึ่งครอบคลุมคำว่า คุณธรรม ค่านิยม กฎหมาย กฎระเบียบ หลักศาสนา กฎ จรรยาบรรณพื้นฐานของสังคม ซึ่งในความหมายดังกล่าวสอดคล้องกับการให้ความหมายของ คำว่า จริยศาสตร์ที่เป็นศาสตร์สาขาวิชา ที่ศึกษาเกี่ยวกับจริยธรรมว่า จริยศาสตร์ หมายถึง ปรัชญาสาขาหนึ่ง ว่าด้วยความประพฤติและ การครองชีวิตว่าอะไรชั่ว อะไรถูกหรืออะไรผิด หรืออะไรควรไม่ควร (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2542, หน้า 754) และใช้ตรงกับคำว่า ethics ในภาษาอังกฤษ ในพจนานุกรมฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 (2542, หน้า 291) ได้ให้ความหมายของจริยธรรมว่า หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรมในเรื่องความหมายของจริยธรรมที่เป็นความหมายทางจิตวิทยา และความหมายทางปรัชญานี้ศูนย์ส่งเสริมสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์กรมหาชน) ได้สรุปการ ประชุมเสวนา การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในสังคมไทย โดยการเสวนาของ จุมพล พูลภัทรชีวีต (2548, หน้า 10-12) ได้ให้ความหมายที่ผสมผสานกันของทั้งสองศาสตร์สรุปได้ว่า คุณธรรมจริยธรรมเป็น คำที่ไม่เบ็ดเสร็จเด็ดขาดออกจากกัน เพราะเป็นคำที่เชื่อมกัน แต่สามารถจำแนกให้เห็นชัดเจน คำว่า virtue ใช้ใน ความหมายของคุณธรรมแต่หากเป็นเรื่องของปรัชญาส่วนนี้อาจเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับเรื่องของทฤษฎีคุณค่า (Axiology) โดยเฉพาะสุนทรียศาสตร์ (Aesthetics) และจริยศาสตร์ (Ethics) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสวย ความดี ความงาม หากให้นิยามในเชิงปฏิบัติการ คุณธรรมก็จะเป็นเรื่องของความคิด คิดดี คิดถูก ซึ่งเกิดจาก ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับธรรมชาติของสรรพสิ่งจึงมีแนวโน้มว่าเป็นเรื่องของตัวบุคคลเป็นอัตวิสัย (Subjective) อย่างไรก็ตามหากคนที่คิดเหมือน ๆ กันมารวมกลุ่มกันก็จะกลายเป็นความคิดของกลุ่มคนได้ (Collective subjectivity Intersubjectivity) โดยภาพรวมแล้วคุณธรรมตามนัยนี้จึงเป็นเรื่องของความดี ความงาม ความถูกต้อง ส่วนในเรื่องจริยธรรมก็จะเป็นพฤติกรรม เป็นการปฏิบัติแนวทางในการปฏิบัติซึ่งมา

จากการคิดดี คิดถูก และจริยธรรมเป็นเรื่องคนหลาย ๆ คน เป็นข้อตกลงร่วมกันของกลุ่ม อาจจะเริ่มจากระดับครอบครัว ชุมชนประเทศ ไปจนถึงระดับโลก ซึ่งเป็นแนวประพฤติปฏิบัติที่กลุ่มเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นส่วนหนึ่งกระทำให้การอยู่ร่วมกัน ซึ่งได้แก่ ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี กฎหมาย ดังนั้นโดยสรุปแล้วความแตกต่างระหว่างคำว่าคุณธรรมกับจริยธรรม คือ คำว่าคุณธรรมเป็นความคิด-คิดดี คิดงาม คิดถูก ส่วนคำว่าจริยธรรมเป็นการกระทำ-ปฏิบัติดี ปฏิบัติงาม ปฏิบัติถูก แต่หากนำมาใช้รวมกันก็อาจใช้ในคำว่า morality ก็ได้ นอกจากนี้มีคำกล่าวของนักปรัชญาว่าความประพฤติที่มาจากคำสอนทางศาสนา เรียกว่า ศีลธรรมและความประพฤติที่พัฒนามาจากแหล่งอื่น เช่น วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรียกว่า จริยธรรมอย่างไรก็ตามในเรื่องคำศัพท์ที่ใช้เรียกจริยธรรมนี้ ข้อมูลใน Encyclopedia CD Rom (1996) อธิบายว่า จริยธรรมตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า ethics ซึ่งหมายถึง system of moral principles, rules of conduct ซึ่งคำว่า ethics นี้มีรากศัพท์เดิมมาจากภาษากรีก คำว่า ethos ซึ่งหมายถึง ข้อกำหนดหรือหลักการประพฤติปฏิบัติอย่างถูกต้อง และตรงกับ ค ในภาษาอังกฤษว่า mores และต่อมาใช้กันใน คำภาษาอังกฤษว่า morality นอกจากนี้ หากจะกล่าวถึงความหมายของจริยธรรมในเชิงวิชาชีพ จริยธรรม ตรงกับความหมายในภาษาอังกฤษว่า Ethics Ethicality Ethical rules ซึ่งอาจหมายถึง ประมวลกฎหมายที่กลุ่มชนในสังคมหนึ่ง ๆ ยอมรับเป็นแนวควบคุมความประพฤติ การใช้ Ethics ในความหมายนี้ก็ตรงกับคำว่า จริยธรรม เช่น Medical Ethics ก็หมายถึง จริยธรรมทางการแพทย์ หากแปลความหมายของคำว่า จริยธรรม โดยการแยกคำ “จริยธรรม” มาจากคำ 2 คำคือ จริยธรรม ซึ่งแปลตามศัพท์ คือ จริยะ แปลว่า ความประพฤติ กิริยาที่ควรประพฤติ คำว่า ธรรม แปลว่า คุณความดีคำสั่งสอนในศาสนา หลักปฏิบัติในทางศาสนา ความจริง ความยุติธรรม ความถูกต้องกฎเกณฑ์แห่งความประพฤติ หรือหลักความจริงที่เป็นแนวทางแห่งความประพฤติปฏิบัติ (ไสว มาลาทอง, 2542, หน้า 6)

นอกจากนี้ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2543, หน้า 371) ได้อธิบายลักษณะของจริยธรรมที่สะท้อนให้เห็นความหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้นของจริยธรรมดังนี้

1. จริยธรรมเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้
2. จริยธรรมมีองค์ประกอบ 3 อย่างคือ องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือความรู้คิด องค์ประกอบเชิงความรู้สึกและอารมณ์ และองค์ประกอบเชิงพฤติกรรม
3. พัฒนาการทางจริยธรรมเกิดคู่ควบกับพัฒนาการทางเซาว์ปัญญา
4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมบางอย่างเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ ตัวอย่างเช่น ความซื่อสัตย์ บุคคลบางคนอาจจะไม่โกงเกี่ยวกับการเงินแต่อาจโกงเวลาสอบ เป็นต้น
5. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม มี 3 ประเภท คือ
 - 5.1 พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีลักษณะสากล คือ เหมือนกับพฤติกรรมในวัฒนธรรมหรือสังคมอื่นทั่วโลก
 - 5.2 พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่เหมือนกับพฤติกรรมของกลุ่มชน หรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก

5.3 พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะคน ทำให้คนนั้นต่างกับคนอื่นเป็นปัจเจกบุคคล จริยธรรมในความหมายทั้งหมดดังที่กล่าวมา จึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับหลักความประพฤติ เป็นแนวทางหรือแบบอย่างของความประพฤติที่เป็นคุณความดี เพื่อการมีชีวิตที่ดี มีคุณค่าของมนุษย์ และโดยทั่วไปจริยธรรมมักจะอิงอยู่กับศาสนา เพราะศาสนาสอนทางศาสนามีส่วนสร้างจริยธรรมให้สังคมมนุษย์ ดำรงชีวิตในทุกด้าน ทุกวันนี้มนุษย์มีการใช้ทรัพยากรโดยไม่ประหยัด ขณะเดียวกันก็ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทำให้เกิดผลกระทบต่อมนุษย์ด้วยกันอย่างมาก เช่น มลภาวะที่เกิดจาก น้ำเสีย อากาศเป็นพิษ อากาศเปลี่ยนแปลง ปรากฏความแห้งแล้งอย่างไม่เคยมีมาก่อน หรือบางภูมิภาคก็เกิดอุทกภัย เกิดแผ่นดินไหวปรากฏการณ์ธรรมชาติเหล่านี้ ต้องยอมรับว่าส่วนหนึ่งเป็นเพราะมนุษย์เป็นผู้ทำให้เกิดขึ้น ดังนั้นหากมนุษย์มีจริยธรรมในการประพฤติปฏิบัติต่อธรรมชาติอย่างเหมาะสม ก็จะลดปัญหาของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์เผชิญอยู่ในปัจจุบันได้

ส่วนที่ 2

การเสริมสร้างจริยธรรม

กิจกรรมเสริมสร้างจริยธรรมของครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕ มีจุดประสงค์เพื่อให้บุคลากรได้ตระหนักรู้ถึงการสร้างจิตสำนึกให้มีคุณธรรม จริยธรรม และปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งมีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์วัฒนธรรมค่านิยม ด้วยการสร้างจิตสำนึกในการเป็นข้าราชการที่ดีมีจิตสาธารณะมีความเป็นธรรม ดังนี้

1. กิจกรรมถวายความจงรักภักดีเนื่องในวันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
2. กิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนา
3. กิจกรรมจิตอาสาพัฒนาโรงเรียน
4. กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาจิต เจริญปัญญา
5. กิจกรรมรณรงค์ต่อต้านการสูบบุหรี่และต่อต้านการทุจริต
6. กิจกรรมอบรมพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
7. กิจกรรมงานจิตอาสาและการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม

กิจกรรมถวายความจงรักภักดีเนื่องในวันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

วันพฤหัสบดีที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ.2566 โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕ นำโดย ผู้อำนวยการโรงเรียน นางพิมพ์วัลย์ วงศ์ปัญญา ร่วมด้วยคณะกรรมการสถานศึกษา และคณะครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียนร่วมจัดพิธีเฉลิมพระเกียรติและถวายพระพร พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษาวันที่ 28 กรกฎาคม 2566 ณ ลานกิจกรรมสุทนต์ให้ โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ครูและบุคลากรในโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕ มีจิตสำนึก และยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ได้แสดงออกถึงความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ น้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม อันเป็นการสร้างความสามัคคีในหน่วยงาน

ภาพกิจกรรม

กิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนา วันแห่เทียนเข้าพรรษา

วันศุกร์ที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ.2566 โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕ นำโดย ผู้อำนวยการโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕ คณะครูและนักเรียนโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕ จัดกิจกรรมวันแห่เทียนเข้าพรรษา ประจำปีการศึกษา 2566 ณ สถานปฏิบัติธรรมบ้านผาหมี่

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

บุคลากรในโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕ มีส่วนร่วมถ่ายทอดสืบทอดพระพุทธศาสนาอนุรักษ์ประเพณีที่สำคัญของชาติ ทำให้เกิดความรักและสามัคคีของคนในสังคมนั้น ๆ แสดงถึงความเจริญทางจิตใจของคนในสังคม เป็นเครื่องจูงใจให้คนทำความดีละเว้นความชั่ว

ภาพกิจกรรม

กิจกรรมจิตอาสา พัฒนาโรงเรียน

โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕ ได้จัดกิจกรรมจิตอาสา ทำกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์ อุทิศตนเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เป็นกิจกรรมที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ครูและบุคลากรโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕ มีจิตอาสา และจิตสาธารณะตามประมวลจริยธรรมข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้แก่ กิจกรรมจิตอาสา พัฒนาโรงเรียน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕ มีจิตสำนึกที่ดี ในการสร้างผลประโยชน์ให้กับส่วนรวม มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการให้ความสำคัญกับส่วนรวม หรือสิ่งอันเป็นสาธารณะสมบัติ

ภาพกิจกรรม

กิจกรรมพัฒนาจิตเจริญปัญญา

โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕ จัดให้มีกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม ในด้านการพัฒนาจิต ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญ และยิ่งถือเป็นหน้าที่ของของพุทธบริษัทเพราะการพัฒนาสติและปัญญาด้วยการสวดมนต์ และเจริญภาวนาเพื่อ การพัฒนาจิตใจให้มีสติสัมปชัญญะ เป็นการบำรุงรักษาจิตให้เข้มแข็งผ่องใสบริสุทธิ์ ผีกฝนให้จิตสงบนิ่งอยู่กับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕ มีสติ สมาธิ ปัญญา รู้เห็นตามความเป็นจริง ทันทต่อเหตุการณ์ ทันทต่อโลก เกิดคุณธรรมประจำ มีสติระลึกรู้ได้อยู่เสมอ ไม่เป็นคนประมาท ไม่เป็นคนมักได้ไม่ถือโอกาส มีจิตใจที่เข้มแข็งผ่องใสและบริสุทธิ์

ภาพกิจกรรม

กิจกรรมรณรงค์ต่อต้านการสูบบุหรี่

ในวันศุกร์ที่ 26 มิถุนายน พ.ศ.2566 นำโดยนางพิมพ์พลัญ พิมพ์ปัญญา ผู้อำนวยการโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕ คณะครู ดำเนินการกิจกรรมต่อต้านการสูบบุหรี่ในชุมชนหมู่บ้านผาหมี หมู่ 6 ต.เวียงพางคำ อ.แม่สาย จ.เชียงราย ร่วมกันเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญของประเทศ ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ครู และ นักเรียนโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕ มีส่วนร่วมในการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ต่อต้านการสูบบุหรี่ เพื่อให้นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนมีความตระหนักถึงความสำคัญการป้องกันภัยจากโทษของการสูบบุหรี่

ภาพกิจกรรม

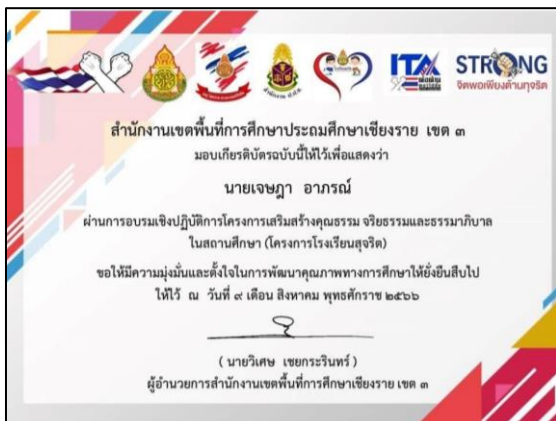
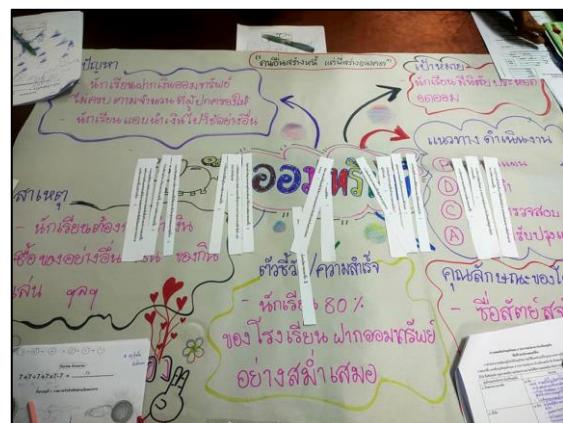
กิจกรรมอบรมพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ครูและบุคลากรทางการศึกษาของครูและเข้ารับการอบรมพัฒนาเกี่ยวกับด้านคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้ตระหนักถึงการสร้างจิตสำนึก ให้มีคุณธรรม จริยธรรม และปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ด้วยความมีจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงาน ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ครูและบุคลากรครูและมีความตระหนักถึงการสร้างจิตสำนึก ให้มีคุณธรรม จริยธรรม และปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ด้วยความมีจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงาน ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน สามารถนำหลักคุณธรรม จริยธรรม ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานและชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถเป็นผู้นำด้านคุณธรรม จริยธรรม ในโรงเรียน

ภาพกิจกรรม

กิจกรรมงานจิตอาสาและการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม การรณรงค์การจัดลูกน้ำยุงลาย

โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕ นำโดยผู้อำนวยการโรงเรียน นำคณะครู บุคลากรและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ดำเนินกิจกรรมการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออกด้วยการลดความชุกของลูกน้ำยุงลายด้วยการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ลูกน้ำยุงลายในชุมชนและพื้นที่สาธารณะ สำรวจแหล่งเพาะพันธุ์ลูกน้ำยุงลาย โดยช่วยกันกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ลูกน้ำยุงลาย พาหะนำโรคไข้เลือดออกไม่ให้แพร่กระจาย

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ครู บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียนโรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๕ มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม มีจิตสำนึกที่ดีและรักในชุมชน

ภาพกิจกรรม

